

גינת נוי

מנהגים - פסקא ג - ח

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' יב טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ג]

המנהג - שאנחנו אומרים תחנונים כסדר א"ב אשמנו בגדנו וגו'.

הטעם - שאם בן אדם עושה עבירה פוגע בכ"ב אותיות התורה, ואנחנו לא יודעים באיזה פגענו, על זה מבקשים מה' שיעזור לנו לתקן כבוד אותיות התורה שהם כ"ב אותון, יחזירנו בתשובה שלמה אמן.

[ד]

המנהג - שאומרים אחרי נפילת אפים "ברוגז רחם תזכור" "ברוגז אהבה תזכור", "ברוגז עקידה תזכור", ו"ברוגז תמימות תזכור" וגו'.

הטעם - שאם הקב"ה כועס עלינו שיזכור לנו זכות אברהם שהוא רחמים, כמו שכתוב אברהם רחמא, ברוגז אהבה תזכור, מבקשים מה' שיזכור לנו אהבתו יתברך, שאמר "אהבתי אותכם אמר ה'" וכמו שכתוב זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך וגו', ומלת אהבה, שהתורה צותה לכהנים לברך את עמו ישראל באהבה, וכמו הבוחר את עמו ישראל באהבה, ומלת אהבה חשבונה 13 ואהבה שישראל מצוים עליה בתורה, הם ב' אהבה, אהבת ה' ואהבת ישראל, "ואהבת את ה' אלוקים וגו'", 13 - עוד 13 הם 26, וע"י אהבתו ואהבתנו, יהיה שמו הקדוש שלם - כמו שכתוב "קדש שמך בעולמך על עם מקדשי שמך ברוך מקדש שמו ברבים". "ברוגז עקידה תזכור" - שיזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו שנעקד על גבי המזבח ויביט כאלו אפרו מונח על גבי המזבח. "ברוגז תמימות תזכור" - בזכות יעקב אבינו שהוא נקרא תמים - ר"ת ויעקב איש תם יושב אוהלים, ומטתו שלמה, וזכה לשתיים עשרה שבטים שמהם כל עם ישראל שבטי י-ה.

[ה]

המנהג - לנשק יד של אמא בליל שבת אחרי התפילה של ערבית

הטעם - על פי הקבלה, על פי האריז"ל, שהבן מנשק על יד של אמו בליל שבת, מקבל ממנה ברכה, ויש סוד גדול בדבר, שזעיר אנפין מנשק יד של אמא הבינה, ומקבל ממנה ברכה ושופע וממנו לנזקבה, ומנוקבה שהיא המלכות משפיעה לישראל ולכל העולם, יהי רצון ונאמר אמן.

[ו]

המנהג - לנשק על יד אבא בליל שבת, ואבא מברך את בניו, לבנים - יברך ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה, ולבנות - ישימך אלוקים כשרה ורבקה ורחל ולאה

הטעם - הנשיקה על ידי אבא, וכן על יד חכם ורב בתורה, למשוך הברכות ולעורר רחמים של הברכות בתורה, ולעורר רחמים של הקב"ה להשפיע רחמים מטובו עלינו. וסוד היד על פי האריז"ל על פי הקבלה, היד יש לה חמשה אצבעות שהם - גודל, אצבע, אמה, קמיצה, זרת, ראשי תיבות שלהם 112 יב"ק, שהוא חשבון אהיה הוי"ה אדנות, - שחשבון שלהם 112 יעננו ביום קראנו, שממנה אנחנו

גינת נוי

מנהגים - פסקא ג - ח

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' יב טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

מקבלים כל הברכות, שהוא כידוע הבריכה התחתונה שמתמלאת מעליון, וממנה לישראל ולכל העולם. וליזהר לא לשים שני ידים על ראש אחד בזמן הברכה. הקב"ה יוליכנו בדרכיו הטובים, ויחוס וירחם עלינו וישפיע עלינו ועל כל ישראל מטובו, ויגאלנו במהרה בימינו, אמן.

[ז]

המנהג - שלוקחים טבק ממשוה, מנשקים את היד

הטעם - כשאתה לוקח הטבק, אתה לוקח באגודל ואצבע, וכשאתה מצמיד אגודל לאצבע, תסתכל על גב היד תראה צורת ש-ד-י זרת - קמיצה - ואמה - הם צורת שין, ואצבע צורת דל"ת, ואגודל צורת יו"ד, וזה שד"י, וצורה קדושה ושם קדוש, לכן מנשקים את היד, ובזכות שם ש-די, יאמר לצרותנו די אמן.

[ח]

המנהג - שנותנים יד לחברו, כל אחד מנשק ידו

הטעם - זה מהתורה, שהקב"ה נתן לנו עשרת הדברות, ומהפסוק שכתוב כל העשירי קודש, שעשירי יקר אצל הקב"ה, שהתחלת שם הקב"ה הוא עשר, שהוא יוד, ושם הוי"ה מלא, עשר אותיות. ועדה נקראת עשר. וקדושה ותפלה בעשר. וברכת חתן וכלה בעשר. וכשהם עשר השכינה ביניהם, ראייה מהשבטים שהיו עשר השכינה היתה אתם. ויום הכפורים הוא עשירי שקבלו בו את התורה. והיום הקדוש שבו מתכפרים עונות ישראל. וביום העשירי הזה התכפר לנו עון של העגל. ועוד ועוד.

וכמו כן כאן כשנותן יד לחברו ביחד זה עשר אצבעות לכן כל אחד מנשק היד, לאות חבה שעל ידי החיבור ביניהם נעשה עשירי, וטעם מתוק חבה ואמונה, שהחבר הלב שלו נקי על חברו.

וזה עוד טעם, דאגרוף הוא כצורת הלב ומנשק לבו של חברו, ויעזור ה' שנהיה כל ישראל חברים כולנו יחד ונסלח אחד לחברו, ונדון לכל יהודי לכף זכות, ועל ידי זה תגן עלינו זכות האחדות, כמו שזכינו ביום קבלת התורה, שנאמר ויחן ישראל נגד ההר, ונזכה לגאולה שלמה, אמן.